

Серійний вбивця – постать, яка підіймає на вуха громадськість, викликає інтерес та водночас жахає. Адже як людині, що вчиняє жорстокі вбивства, може бути властива абсолютно нормальна поведінка в суспільстві?

Термін «серійний вбивця» введений агентом ФБР. Уперше його використали наприкінці ХІХ століття для опису Генрі Говарда Холмса, а більшого поширення термін набув у 70-х роках наступного століття. Проводилися дослідження, які допомогли зрозуміти, як вичислити маніяка-вбивцю, що йому властиве, з якого віку починається формування такої особистості, який вплив має оточення, генетична схильність. Також виокремили ознаки й надали детальний опис терміну «серійне вбивство». Основний критерій серійності вбивств – їхня кількість. Вони скоєні в різний час, але пов’язані між собою схожими мотивами, почерком. Для встановлення наявності чи відсутності серійного характеру злочинів мінімальною кількістю є три вбивства. Проаналізувавши їх разом та окремо, визначають лінію поведінки та мотиви злочинця.

Зазвичай один епізод включає вбивство однієї жертви, але їх може бути й декілька. У такому разі особливо важлива наявність трьох або більше епізодів для визначення «серійності». Між епізодами присутні періоди емоційного спокою, коли вбивця заспокоюється, зникає з поля зору. Тоді з’являється можливість відокремити вбивства, епізоди між собою. Наявність періодів спокою вказує на те, що в серійних убивць відсутня залежність від часу чи місця. Один серійний убивця здатен скоювати вбивства в різних куточках світу, а проміжки між ними можуть бути від кількох днів до десятків років.